

dărică”, unul dintre cele mai faimoase din lume, s-a nflat ieri între zidurile cetății noastre... A fost, pentru toți, o minunăție după-miază”; LE DAUPHINÉ LIBÈRE (Annecy): „Faimosul teatru bucureștean «Tândărică» a venit la Annecy pentru trei zile. El reprezintă o piesă de o mare poezie: *Anotimpurile minzului*. Avem din nou dovada reputației sale, de a fi unul dintre cele mai bune

teatre din lume... Spectacolul, pus în scenă de Irina Niculescu, abordează, cu mijloacele poeziei, secretele universului copilăriei, angajarea în greaua experiență a vieții... Trei mii opt sute de cereri de bilete au fost primite. Numai o mie șase sute au putut fi satisfăcute”.

Ioan Gârmecea

● ... la „Zilele culturii românești” în Cehoslovacia

19 octombrie 1979, București, pe personul Gării de Nord: nouăsprezece persoane — artiști, un regizor, tehnicieni —, ne îmbarcăm cu destinația Cehoslovacia.

Întâlnirea cu gazdele are loc în Slovacia, la Sturovo. De aici, cu autobuzul, pornim spre orașul Košice, la 350 de kilometri.

Unii dintre membrii eclipei de păpușari a Teatrului „Tândărică” sîntem pentru a treia oară în Cehoslovacia. Acum aducem spectacolele *Niniga* și *Aligru* de Nina Cassian, în regia Margaretei Niculescu, și *Don Quijote*, poem muzical inspirat de opera lui Cervantes, în regia lui Ștefan Lenkúsch. Participăm la „Zilele culturii românești” în Cehoslovacia.

Orașele Košice, Banská Bystrica, Brno, Hradec Kralove,

cu catedrale și arcade gotice, le străbatem, din păcate, în goană, fără a putea vizita locuri istorice, muzee sau a viziona vreun spectacol.

În sfîrșit, Praga. Am vizitat castelul Hradčany, ansamblul de catedrale, am admirat vitraliile și orga de la Sfîntul Vit, Loreta, podurile cu statui, ce se arcuiesc grațios peste Vltava. Zeci de schele înconjoară aceste monumente istorice; sînt curățate, consolidate și ajutate să înfrunte timpul și poluarea urbană.

Spectacolele noastre s-au desfășurat în săli primitoare, cu spectatori copii, generoși și, în același timp, exigenți critici. Au urmat întîlniri prietenești cu colegii păpușari din Brno; aici au venit, special pentru noi, și cei din Bratislava. Ne-am mai întîl-

nit cu cei din Hradec Kralove, artiști novatori curajoși. Apoi, cu cei din Praga. Reprezentantul Ministerului Culturii din țara prietenă ne-a adus elogii, apreciind arta noastră păpușărească, evidențiind deopotrivă regia, actorii și echipa tehnică, pentru concepția și execuția artistică. Am făcut un rodnic schimb de experiență, am discutat, amical, probleme de creație, am vorbit despre dificultățile repertoriului modern și despre posibilitatea de a înmulți întîlnirile profesionale.

Încântați de succesul obținut, ne-am întors acasă, propunîndu-ne ca, prin fantezia și originalitatea spectacolelor ce vor prinde viață, să asigurăm longevitatea succesei teatrului nostru.

Brîndușa Zaița-Silvestru

Teatrul de păpuși din Sibiu la Întîlnirea internațională a teatrelor pentru copii (Evora, Portugalia)

Evora — orașul-muzeu al Portugaliei, capitala regiunii Alta-Alentejo, a găzduit, între 21 și 28 octombrie, o întîlnire internațională a teatrelor pentru copii.

În ultimii ani, în activitatea Centrului Cultural din Evora s-a remarcat preocuparea pentru dezvoltarea tea-

trilor ce se adresează copiilor, pentru confruntarea diferitelor orientări din acest domeniu, pentru afirmarea unor formule artistice îndrăznețe. Am avut satisfacția de a asista la un schimb de idei la care au participat Catherine Dasté, animatoarea Teatrului „La pomme verte” din

Sartrouville, Rémy Hourcade (Franța), Gisèle Barret, din partea Universității din Montreal (Canada), dramaturgul Norberto Avila și alți cunoscuți artiști din Portugalia, precum Manuel Guerra, Luis Varela, Sergio Niza, Jean-Pierre Ryngaert, Domingos de Oliveira, Mário Barradas,

José Falcão (Brazilia), criticul literar Mireca Braga (România) ș.a. A fost o săptămână reconfortantă, în care spectacolele au alternat cu dezbateri dedicate specificului teatrului pentru copii, dramaturgiei sale, expresiei scenice novatoare. Portughezii au adus, în sala Teatrului Garcia de Resende, spectacolul *Ma liang* de Domingos de Oliveira, montat cu bun-gust de Manuel Guerra, grup teatral legatim de Unidade Infância din Évora. Colectivul teatral „Combat” din Cartaxo s-a prezentat cu o creație colectivă, *Cîntecele puiului*, iar grupul „O Bando” din Lissabona, cu spectacolul *Autos altos e baixos*, ale cărui soluții scenografice, de mare forță expresivă, se dovedesc deseori de eficiente. Opt actori în cămăși galbene au minuit, în fel și chip un imens ceasul roșu, de aproximativ 80 de metri pătrați, transformîndu-l cînd în peisaj deluros, cînd în celule inexpugnabile, cînd, iarăși, în câmpie acoperită cu lanuri de grâu: o polifuncționalitate scenică desăvîrșită. Păpuși însufluite rîsar din decor, prin deschizături cu

fermoare abii disimulate în materialul textil. Într-un cuvînt, un spectacol uimitor. Teatrul TEUC din citadela universitară Coimbra a supus interesului *Pasărea albă* de Emile Herbois, un spectacol muzical cu accente melancolice, din care răzbate în mod special sensibilitatea regizorului Deolindo Leal Pessoa. Françoise Pillet din Sartrouville a scris și a montat prezentarea *As palavras não têm escamas*, un joc de „semne” teatrale, care mi s-a părut mai puțin inteligibil pentru copii. Un alt teatru, mai tînăr, grupul G.A.T. din Barcelona, a adus la Évora montarea *Capul dragonului* de Ramón María del Valle Inclán, în regia lui Enric Flores. Tehnici, stiluri, modalități foarte diferite. O mare diversitate scenică în spectacole, optimism în tendința de a capta, prin arta teatrală, atenția și interesul copiilor de diferite vârste.

La întîlnirea internațională de la Évora, Teatrul de păpuși din Sibiu a fost prezent cu spectacolul *Dulce ca sarea* de Alecu Popovici și Viaciu Gafița, în regia sub-

semnatului și în excelența scenografică semnată de Eustațiu Gregorian. Vreme de o săptămînă, echipa teatrală sibiană, purtîndu-și „căruta” din loc în loc, a străbătut drumurile ținatului, printre plantații de arbori de plută, portocali, arbuști de ananas, recoltînd aplauzele entuziaste ale copiilor din localitățile Évora, Viana-Alentejo, Estremoz (orașul cu trotuare de marmură!), Mora, Almada-Lisabona, Seixal. Fără dublarea rostirii scenice în limba portugheză fără „traducere la caseă”, reprezentarea noastră s-a făcut pe deplin înțeleasă și gustată de copii. Succesul, confirmat de presa portugheză, a fost consfințit și de Municipalityatea din Seixal (oraș muncitoresc, puternic centru siderurgic), prin medaliile acordate fiecărui interpret. Artiștii români, soli ai unei țări socialiste, sărbătoriti în majoritatea localităților vizitate, au trăit momentul de vîrf al emoției la recepția organizată în Almada-Lisabona, cînd Teatrului de păpuși din Sibiu i-a fost acordată Medalia de onoare a Academiei Almadense.

Mircea Petre Suci

15.000 km. prin Italia cu Opereta bucureșteană

O echipă de 104 oameni, ocupînd două autocare, devansată de un camion cu decorații și costume, a plecat, la jumătatea lunii iunie, spre Italia.

Prima oprire: Padova (doar pentru trei ore), deoarece mergem să jucăm, la Fratta Polesina, *Văduva veselă*, într-un teatru în aer liber, vechi de 500 de ani. Scena, încadrată de uriașe magnolii încă înflorite, are trepte și coloane impunătoare. Un public cald, aria Wiliei — bisată, septetul, french-can-can-ul, duetul pavilionului se termină în urale și cuvîntul „brav!” răsunînd din toate părțile, înseamnă că turneul a început cu bine. Ne întorcem la Padova, alegînd, din toate minunile ei, Capela Serovegni, o simplă sală bolhită, cu pereții în întregime acoperiți cu fresce de Giotto.

Golful Napoli, orașul Castellammare di Stabia. Teatrul e așezat într-o grădină cu

platani. Spre sfîrșitul actului I, începe ploaia, se anunță întreruperea spectacolului și începe demontarea. Spectatorii s-au refugiat sub platforma termelor; după douăzeci de minute, ploaia stă și, ca la un semn, își reiau locurile, arătîndu-ne stelele, care apăruseră între timp. Directorul Zaharescu ține un scurt consiliu și, în cîteva minute, remontăm fossa și scena și, în aplauzele sacadate ale publicului, începe actul al doilea.

„Spectacolele companiei de stat din București s-au înscris pe o orbită inovatoare, demonstrînd că opereta trăiește în zilele noastre un revirmant”.

„II. MATINO” (Castellammare), joi 19 iulie 1979.